

איך תשובה 'עובדת'?

אורות התשובה ו.ה: ההויה, המעשה הבחירי של האדם ורצונו הקבוע, הנם שלשלת אחת גדולה שמעולם אינם נתקים אחד מחברו. חפץ האדם קשור במעשיו. גם המעשים של העבר אינם נתקים ממהות החיים והחפץ במקורו, וכיון שאין דבר מתנתק לגמרי, יש ביד החפץ להטביע צביון מיוחד גם על המעשים שעברו. וזהו סוד התשובה, שברא אותה הקב"ה קודם שברא את העולם. כלומר: הרחיב את כוח היצירה הנפשית הרוחנית ביחווה אל המעשים וההויה, עד שתהיה תופסת ברשותה גם את העבר. הפעולה הרעה הולכת ומתגלגלת, מסבבת כעור ורע, הפסד וכיליון, כל זמן שלא הטביע הרצון עליה צביון חדש. הטביע עליה הרצון צביון של טוב, מגלגלת היא עצמה טוב ונועם, חדות ד' ואורו.

וכשיש מניעות...

אורות התשובה י.ד: מה שמוטבעים לפעמים במניעות גדולות, בין בענינים שבין אדם למקום, בין בענינים שבין אדם לחברו, לא יעכב כלל את התשובה הרוחנית. וכיון שמבקשים לשוב אל ד' שבים. והאדם מתחדש כבריה חדשה. והציצים המעשיים, שצריכים לזירוז גדול לתקנם, יצפה עליהם תמיד לתקנם, ויסגל לעצמו מדת השפלות ביותר כל זמן שלא תקן איזה דבר בפועל, ממה שיש לו לתקן בדרך מעשי, וישתוקק לתקון השלם. וממילא יבא הדבר לידי כך שיעזרהו השי"ת לתקן הכל בפועל. אבל גם כשלא נזדמן לו עדיין התקון, בין מצד מניעות חיצוניות או מצד מניעות פנימיות, שעדיין אין רצונו תקיף כל כך, וההסכמה לדרכי התקונים המעשיים עדיין לא באה לו כהשלמה, מכל מקום יאחז בתשובה הרוחנית בכל עז ואומץ, ויהיה תקיף בדעתו, שסוף כל סוף אחוז הוא בתשובה, שהיא ענין יקר מכל מה שבעולם...